

ת"פ 26428/08/17 - מדינת ישראל נגד א.ס. רימונים בע"מ, מוחמד חסוה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 26428-08-17 מדינת ישראל נ' א.ס. רימונים בע"מ ואח'

לפני כבוד השופט שאול אבינור

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רבקה גיסינגר

נגד

הנאשמים: 1. א.ס. רימונים בע"מ

2. מוחמד חסוה

שניהם ע"י ב"כ עו"ד יוסי חמצני

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאת נאשם 2 (להלן - הנאשם) בעובדות כתב האישום המתוקן, בשמו ובשם נאשמת 1 (להלן - הנאשמת), בביצוע סדרת עבירות בניגוד להוראות חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - חוק מע"מ).
2. בתקופה הרלוואנטית לאישום, החל מחודש אפריל 2011 ועד לחודש יולי 2012, פעל הנאשם במסגרתן של שתי חברות, כלהלן:
(א) בתקופה שבין יום 27.04.11 לבין יום 31.10.11 שימש הנאשם כמנהל פעיל, דירקטור ובעל מניות בנאשמת, חברה פרטית מוגבלת במניות העוסקת בעבודות בניין ובשיפוץ מבנים.
(ב) בתקופה שבין יום 20.04.12 לבין יום 04.07.12 היה הנאשם רשום כבעל מניות ודירקטור בחברה "ל.ר. אופק בנייה ותשתיות בע"מ" (להלן - ל.ר. אופק). הנאשם רכש חברה זו מאדם אשר התחזה כבעליה, ללא ידיעת או הסכמת הבעלים האמיתית של החברה.
3. כתב האישום המתוקן אוחד **חמישה אישומים**, שתמציתם כלהלן:

אישום ראשון (ניכוי תשומות בהיעדר מסמכים):

העובדות:

- בדוחות החודשיים שהגישו הנאשמים לרשויות מע"מ בשנת 2011 - בחודשים מרץ, אפריל, יוני ויולי - ניכו הנאשמים מס תשומות בסך כולל של 1,043,010 ₪, מבלי שהיו להם אסמכתאות או חשבוניות וללא תיעוד כלל; וכל זאת במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס.

עמוד 1

הוראות החיקוק (שני הנאשמים):

- **ניכוי מס תשומות בלי שיש לגביו מסמך כאמור בסעיף 38, במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, בנסיבות מחמירות - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 38 לחוק וסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.**

אישום שני (הוצאת חשבונית כוזבת):

העובדות:

- בתקופה שבין יום 27.03.11 לבין יום 28.07.11, הוציאו הנאשמים, יחד עם אחר, לחברת "לנדקו ישראל" מסמך הנחזה כחשבונית מס, שסכום המע"מ הגלום בו הוא בסך של 42,512 ₪; וזאת מבלי שבוצעו בפועל העסקאות מושא החשבונית.
- חברת "לנדקו ישראל" קיזזה את החשבונית הפיקטיבית האמורה כתשומות, בדיווחיה לרשויות מע"מ.
- הנאשמים עשו את המעשים המתוארים לעיל מתוך בצע כסף, במטרה להביא לכך שחברת "לנדקו ישראל" תתחמק או תשתמש מתשלום המס בו היא חבה.

הוראות החיקוק (שני הנאשמים):

- **פעולה במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמש מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ.**

אישום שלישי (ניכוי תשומות בהיעדר מסמכים):

העובדות:

- בדוחות החודשיים שהגיש הנאשם בשם ל.ר. אופק לרשויות מע"מ - בשנת 2012, בין חודש מרץ לבין חודש יוני - ניכה הנאשם מס תשומות בסך כולל של 2,422,809 ₪ מבלי שהיה לו לגביו אסמכתאות או חשבוניות וללא תיעוד כלל.
- הנאשם עשה את המעשים המתוארים לעיל במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס.

הוראות החיקוק (לנאשם):

- **ניכה מס תשומות בלי שיש לו לגביו מסמך כאמור בסעיף 38, במטרה להתחמק או להשתמש מתשלום מס, בנסיבות מחמירות - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(5) יחד עם סעיף 38 לחוק מע"מ וסעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.**
- **השתמש בכל מרמה ותחבולה במטרה להתחמק מתשלום מס - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.**

אישום רביעי (הוצאת חשבוניות כוזבות):

העובדות:

- ביום 30.06.12 מסר הנאשם, ביחד עם אחר, לחברת "דימטרי. ק בע"מ", ארבע חשבוניות פיקטיביות הנושאות את פרטיה של ל.ר. אופק, בסך כולל של 1,740,000 ₪, כאשר סכום המע"מ

הגלום בהן הוא בסך כולל של 240,000 ₪.

- חברת "דימטרי. ק בע"מ" קיזזה את החשבוניות הפיקטיביות כתשומות, בדיווחיה לרשויות מע"מ.
- הנאשם עשה את המעשים המתוארים לעיל במטרה להתחמק ממס ולהביא לכך שאדם אחר יתחמק ממס.

הוראות החיקוק (לנאשם):

- **הוציא חשבונית מס או מסמך הנחזה כחשבונית מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה שלגביה הוציא את החשבונית או את המסמך האמור - 4 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב)(3) לחוק מע"מ.**

- **פעל במטרה להביא לכך שאדם אחר יתחמק או ישתמט מתשלום מס שאותו אדם חייב בו - 4 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב1) לחוק מע"מ.**

אישום חמישי (אי ניהול ספרי חשבונות):

העובדות:

- במהלך כל התקופה הרלוונטית לכתב האישום נמנע הנאשם מלנהל ספרי חשבונות, או רשומות אחרות, שהיה עליו לנהל לפי תקנות מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבונות, התשל"ו-1976; והכל תוך שימוש בכל מרמה או תחבולה, במטרה להתחמק מתשלום מס.

הוראות החיקוק (לנאשם):

- **השתמש בכל מרמה או תחבולה במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב)(8) לחוק מע"מ.**

- 4. הדיונים המקדמיים בתיק נשמעו לפני מותב אחר, במתכונת של גישור. בסופו של דבר הגיעו הצדדים לכלל הסדר טיעון, דיוני ומהותי, כלהלן:

במישור הדיוני - הוסכם על הגשת כתב אישום מתוקן, שעובדותיו תוארו לעיל. בכתב האישום המתוקן הוספו, באישום השני והרביעי, המילים "**ביחד עם אחר**". כמו כן הופחת סכום של שני מיליון ₪ מסך התשומות שנטענו בכתב האישום המקורי במסגרת עובדות האישום השלישי.

במישור המהותי-עונשי - המאשימה הגבילה את טיעוניה בעניינו של הנאשם לענישה שתכלול 30 חודשי מאסר בפועל, בצירוף למאסר מותנה וקנס כספי. ב"כ המאשימה גם הודיעה, כי הטעם להסדר נעוץ בין השאר בנסיבותיו האישיות של הנאשם ועל כן לא תתנגד לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו, בטרם גזירת דינו.

- 5. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן, בשמו ובשם הנאשמת, ועל-יסוד הודאה זו הורשעו הנאשמים בעבירות שבהן הם הואשמו כאמור. יוער, כי בהכרעת הדין נפלה טעות בכך שלא צוינה בה הרשעת הנאשמת בעבירות הרלוואנטיות בשני האישומים הראשונים. ואולם, מדובר בטעות קולמוס גרידא שכן הודאת הנאשם ניתנה גם בשם הנאשמת, ועל כן היא מתוקנת בזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 12).

- 6. בית המשפט נעתר לעתירה להורות לשירות המבחן להכין תסקיר שירות המבחן בעניינו של

הנאשם, ושמיעת הראיות והטיעונים לעונש הועברה לפניי.

ב. עיקר תסקירי שירות המבחן:

7. תסקיר שירות המבחן, שנערך ביום 30.06.19, מפרט בהרחבה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 1988 (בן 31 שנים כיום). כאן רק יצוין, ובתמצית, כי הנאשם גדל בתנאי מחסור, לאחר שהוריו התגרשו בילדותו ואביו ניתק כל קשר עמו ועם אחיו. בהקשר זה תיאר שירות המבחן גם עבר של שימוש ממושך בסמים והימורים. הנאשם נישא בשנת 2015 ונולדו לו שני ילדים. ואולם, בינו לבין אשתו התפתחו קונפליקטים והם עברו להתגורר בנפרד. הנאשם מסר כי כיום הוא מתגורר עם אמו ועובד בפנצ'רייה.
8. את הרקע לעבירות מושא כתב האישום הסביר הנאשם במצב הכלכלי הקשה, בו היה נתון. באותה תקופה הציע לנאשם מכר לרשום על שמו חברות, בתמורה לתגמול כספי מדי חודש. הנאשם מסר כי נענה להצעה זו מבלי להפעיל שיקול דעת ביחס להשלכות מעשיו. הנאשם הדגיש, כי הוא לא היה מעורב כלל בפעילות החברות ותפקידו הסתכם בחתימה על מסמכים, כשנתבקש לעשות זאת. לדבריו, רק כשנחקר ברשות המיסים הוא הבין את משמעות מעשיו, ובפני שירות המבחן הביע צער וחרטה על ביצועם.
9. להתרשמות שירות המבחן בתקופה שבה בוצעו העבירות בחר הנאשם בהתנהגות הממוקדת בצרכים מידיים, מתוך שיקולים קצרי טווח, אשר הקשו עליו לגלות תובנה מלאה לחומרת מעשיו, משמעויותיהם והשלכותיהם. גם בעת הנוכחית, כך הוסיף שירות המבחן, הנאשם ממשיך לשמר מצבי סיכון בחייו (דהיינו שימוש סמים והימורים). עם זאת, נוכח נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון בארבעה חודשים.
10. בית המשפט נעתר לבקשה והורה על הכנת תסקיר משלים (ר' ההחלטה בבקשה מס' 8). במסגרת תסקיר זה, מיום 28.10.19, דיווח שירות המבחן כי הנאשם השתלב בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות ומסר בדיקות שתן נקיות משרידי סמים. הגורמים הטיפוליים מסרו כי הנאשם מתייבב לפגישות באופן סדיר, מצליח להעמיק בטיפול ורוכש באמצעותו כלים לצורך התמודדות מקדמת עם קשייו. הנאשם אף הביע מוטיבציה גבוהה לעריכת שינוי חיובי בחייו, וכן שביעות רצון מהטיפול ונכונות להמשיך בו. בנוסף, הנאשם מסר כי הוא עורך ניסיונות לשקם את היחסים עם אשתו, ניסיונות שבמסגרתם שב להתגורר עמה ועם ילדיהם.
11. בנסיבות אלה המליץ שירות המבחן - הגם שציין כי הוא ער לחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם, כמו גם עמדת המאשימה להטלת עונש של מאסר בפועל - לבכר את הפן השיקומי-טיפולי בעניינו של הנאשם ולהסתפק בענישה שהנאשם יוכל לשאת בדרך של עבודות שירות ואגב כך להמשיך בהליך הטיפולי אותו החל.
12. במועד שנקבע לאחר מכן לשמיעת הראיות והטיעונים לעונש לא התייצב הנאשם, בשל מצב רפואי, ולפיכך נקבע מועד נוסף לדיון (בפרוטוקול, עמ' 13). בין לבין הכין שירות המבחן תסקיר משלים נוסף (מיום 23.12.19) שבו צוין כי הנאשם שב לצורך סמים ועל רקע זה הופנה לאשפוזית. שירות המבחן הוסיף, כי ככל שבית המשפט שוקל ענישה שיקומית, מומלצת דחייה נוספת של הדיון על מנת לבחון את יכולת הנאשם להתמיד בניקיון מסמים לאורך זמן. ואולם, נוכח העובדה שעל-פני הדברים לא

ניתן להסתפק בפרשה דנא בענישה שיקומית בלבד, לא ניתנה דחייה נוספת (ר' החלטת בית המשפט בפרוטוקול, עמ' 14).

ג. עיקר ראיות וטיעוני הצדדים לעונש:

13. ב"כ המאשימה הגישה, כראייה לקביעת העונש, את גיליון ההרשעות הקודמות של הנאשם (סומן ע/1). כעולה מגיליון זה, לנאשם שני רישומים קודמים: הרשעה קודמת אחת, מיום 10.01.07, בעבירות של איומים ותקיפה-סתם, ורישום נוסף מבית המשפט לנוער, מיום 02.11.04, בהליך שהסתיים ללא הרשעה.
14. ב"כ המאשימה עמדה, בטיעוניה לעונש, על עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה הנאשם. ב"כ המאשימה הדגישה במיוחד את הנזק הניכר, שנגרם לקופה הציבורית כתולדה מביצוע העבירות, בסכום מצטבר של **3,748,331 ₪**, דהיינו: ניכוי תשומות בהיעדר מסמכים בסכום כולל של 3,465,819 ₪, וכן הוצאת חשבוניות פיקטיביות, שסכום המס המצטבר בהן עומד על 282,512 ₪.
15. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות מס. עבירות אלה משבשות את מערך הדיווח התקין, פוגעות באפשרות המדינה לגבות מס אמת, מצריכות חקירה מאומצת לחשיפתן ואף מהוות "מכת מדינה". ב"כ המאשימה הדגישה את השיטתיות בה פעל הנאשם במשך שנתיים, בעבירות שונות ובאמצעות שתי חברות. בשיטתיות זו יש כדי ללמד על מחשבה ותכנון מצדו של הנאשם, להבדיל ממעידה חד-פעמית. לפיכך, במקרה דנא מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים היא ניכרת, כאשר במקרים דומים הענישה הנהוגה כוללת הטלת עונשי מאסר בפועל לתקופות ממושכות.
16. בנסיבות אלה, ותוך בקשה לקביעה כי כל האישומים מהווים אירוע אחד, עתרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם שבין 30 חודשי מאסר בפועל לבין 50 חודשי מאסר בפועל, בצירוף לענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה וקנס בין 5% לבין 10% מסכום המחדל.
17. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם טענה ב"כ המאשימה לרף התחתון. בהקשר זה ציינה ב"כ המאשימה את נסיבות הקולה ובהן ההודיה, שהובילה לחיסכון בזמן שיפוטי רב, היעדר העבר הפלילי (הרלוואנטי) וכן את נסיבותיו האישיות של הנאשם. עוד ציינה ב"כ המאשימה את התיקון שנערך בעובדות כתב האישום, שלפיו חלק מן העבירות בוצעו בצוותא יחד עם אחר, אשר זהותו אינה ידועה למאשימה.
18. עם זאת, ב"כ המאשימה הדגישה את העובדה שהנאשם לא הסיר מאומה ממחדליו, שיקול שלשיטתה ראוי להתחשב בו גם לעניין הקנס. עוד ציינה ב"כ המאשימה, בהקשר זה, את החשיבות שבהשתתף קנסות בעבירות בעלות אופי כלכלי, כאשר קנסות אלה מהווים אמצעי עיקרי להתמודדות עם הכדאיות הכלכלית שבביצוע עבירות פיסקאליות. לגישת ב"כ המאשימה, יכולתו הכלכלית של נאשם אינה השיקול היחיד לקביעת שיעור הקנס, ויש ליתן מקום גם לשיקולי הענישה הנוספים.
19. ב"כ הנאשמים, מצידו, התמקד בטיעונו בתיאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהובאו גם בתסקירי שירות המבחן וכבר צוינו לעיל. ב"כ הנאשמים הדגיש, כי לא זו בלבד שמדובר בעבירות שנעברו על רקע מצוקה כלכלית ואישית חמורה, אלא שהעבירות נעברו תוך כדי כך שהנאשם נוצל על-ידי אחרים ולמעשה היווה קורבן בפרשה זו. לגישתו, בעת ביצוע העבירות היה הנאשם כבן 22 שנים, עם

רקע של התמכרות לסמים, שנטל על עצמו תפקידים שלא הלמו את גילו ואת יכולותיו וכך הפך בעצמו לקורבן. הנאשם אמנם אפשר לאחרים לרשום על שמו חברה, אך עשה זאת תוך שאינו מבין את משמעות מעשיו או את השלכותיהם. יתר על כן, כך לטענת ב"כ הנאשמים, הנאשם לא נהנה מפירות העבירות, שכלל לא הגיעו לידי.

20. ב"כ הנאשמים הדגיש את חלופי הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירות, בציינו כי חלפו כחמש שנים מאז ביצוע העבירות ופתיחת החקירה ועד להגשת כתב האישום. זאת ועוד, על הנאשם עברה אגב כך תקופה ארוכה ומתישה, שבמהלכה חווה מתח, חרדה ופחד, כאשר בזמן זה התנהלותו הייתה ללא רבב ולא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. עוד הדגיש ב"כ הנאשמים את נטילת האחריות המלאה של הנאשם - עוד משלב החקירה - ואת החרטה אותה הביע על מעשיו, שהובילה לבסוף להודאה במסגרת הסדר הטיעון.

21. הנאשם אף השתלב בטיפול במסגרת היחידה להתמכרויות, שיתף וממשיך לשיתף פעולה עם הגורמים המטפלים והוא בעל מוטיבציה גבוהה וסיכוי של ממש להשתקם. לטענת ב"כ הנאשמים, בנסיבות אלה ראוי לחרוג בעניינו של הנאשם ממתחמי הענישה הנהוגים ולהשית עליו ענישה שיקומית, כפי המלצת שירות המבחן, אשר תכלול מאסר לנשיאה בעבודות שירות יחד עם צו מבחן.

22. לעניין הענישה הכספית ציין ב"כ הנאשמים כי מצבו הכלכלי של מרשו הוא בכי-רע. הנאשם אינו עובד כיום ומצוי בהליכי פשיטת רגל, כאשר חובותיו עומדים על סך של מאות אלפי ₪ (ר' דו"ח תיקים ממערכת ההוצאה-לפועל, שהוגש וסומן 1/ס). מאחר שהנאשם נעדר אמצעים כלכליים, כל ענישה כלכלית שתושת עליו תומר למאסר של ממש, ועל כן ראוי להסתפק בעניינו בהתחייבות בלבד.

23. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, עתר להתחשבות בית המשפט. הנאשם אמר: **"אני עשיתי את העבירות כשהייתי ילד... עבדו עליי ואני לא יכולתי להגיד מי האנשים האלה. הם היו מזיקים לי וגם למשפחה שלי, ולכן לא העזתי לפתוח את הפה. היום אני מבין את חומרת העבירה שאני עשיתי... את הכסף הזה אני לא קיבלתי. אני חייב כסף לשוק האפור, להוצל"פ, לכל גוף כמעט במדינה. אני מבין שאני הולך לכלא, אבל אני מבקש מבימ"ש שיתחשב בי, יש לי 2 ילדים קטנים ומגיל 17 אני משתמש אני נקי עכשיו"** (ר' בפרוטוקול, עמ' 18 שורה 20 ואילך).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

24. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע עברייני שבגינו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). ב"כ המאשימה טענה בפרשה דנא לאירוע מתמשך אחד בלבד ובנסיבות העניין איני מוצא מקום להחמיר עם הנאשם מעבר לכך. אשר ל"אירוע" אחד זה, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה, בהתאם להוראות חוק העונשין, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

25. בהקשר לעבירות מס חזרה הפסיקה וקבעה כי מדובר בעבירות חמורות, שביצוען פוגע בערכים חברתיים חשובים, ובהם ההגנה על הקופה הציבורית שבאוצר המדינה, ההגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס וההגנה על מהימנות הדיווחים לרשויות המס. מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא חמורה

במיוחד כאשר מדובר, כבענייננו, בעבירות מס הכוללות יסוד של מרמה, שבוצעו בהיקף ניכר ובאופן חוזר ונשנה, לאורך זמן. יתר על כן, עבירות מס הן עבירות קלות לביצוע אך קשות לגילוי ולחשיפה, ועל כן "יש לנקוט ביד קשה בטיפול בעבירות אלה ולהעניק משקל מיוחד להיבט ההרתעתי של העבריינים, במסגרת שיקולי הענישה" (רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל (03.11.2010), בפסקה י' להחלטה).

26. ב"כ הנאשמים ביקש להסביר את ביצוע העבירות על רקע מצוקה כלכלית של הנאשם, שהביאה אותו לשמש כמכשיר בידי אחרים (דהיינו: כ"איש קש"). טענה אחרונה זו אף קיבלה אישוש מסוים בתיקונים שנערכו בכתב האישום, במסגרת הסדר הטיעון, בכך שבאישום השני ובאישום הרביעי הוספו המילים "ביחד עם אחר" (ר' גם בפסקה 4 דלעיל). ואולם, מבחינת המדיניות המשפטית הרצויה והראויה, אין מקום לקבל ניסיון להתמודדות עם מצוקה כלכלית בדרך של ביצוע עבירות מס, לרבות בתפקיד של "איש קש". הלכה למעשה, "אנשי קש" מהווים חוליה חיונית בביצוע רבות מעבירות המס. לכן, ככלל, אין מקום לראות בעובדה שאדם מסוים שימש כ"איש קש" לטובתם של אחרים, ובכך אפשר להם לגזול כספים מקופת הציבור, משום נסיבה מקלה (ר', לשם דוגמא, ת"פ (שלום ת"א) 63304-11-17 מדינת ישראל נ' אביבי (24.12.2019), בפסקה 20 לגזר הדין).

27. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה ניתן להפנות, בין השאר, לת"פ (שלום ת"א) 3677-07-16 מדינת ישראל נ' אוחיון (25.02.2019) והפסיקה המאוזכרת שם. באותו מקרה דובר בחשבוניות פיקטיביות במספר גדול בהרבה מבענייננו, אך בסך נזק פחות במידה ניכרת (2.5 מיליון ₪ לערך), ונקבע מתחם עונש הולם שבין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל. שני הצדדים הגישו ערעורים על גזר הדין אך שניהם חזרו בהם בהמלצת בית המשפט (ר' עפ"ג (מחוזי ת"א) 18569-04-19 מדינת ישראל נ' אוחיון (02.10.2019)).

עוד יש להפנות לע"פ (מחוזי נצרת) 39688-01-18 סאמר סולימאן בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (17.09.2018), שם דובר בסכום גבוה מעט מבענייננו (4 מיליון ₪), אך ללא עבירות הכרוכות בחשבוניות פיקטיביות. באותו מקרה נקבע מתחם עונש הולם שבין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל, וערכאת הערעור אף ציינה כי מדובר במתחם הנוטה לכף קולה. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה (ר' רע"פ 6781/18 סולימאן סאמר בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (01.11.2018)). ר' גם רע"פ 5308/18 ג'בארין נ' מדינת ישראל (18.07.2018), שם נקבע מתחם עונש הולם עם רף תחתון של 12 חודשי מאסר בפועל, כאשר דובר בסכום נמוך מהותית מבענייננו (2.1 מיליון ₪ לערך).

28. על רקע כל אלה - ותוך התחשבות במהות וטיב העבירות שבביצוען הורשע הנאשם, במשך תקופת ביצוע העבירות וכן בהיקף הנזק שנגרם בעטיין לקופת הציבור - אני קובע את מתחם העונש ההולם בפרשה דנא בין 15 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

29. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

30. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם, יליד שנת 1988, שני רישומים קודמים. ואולם, כאמור, מדובר

ברישומים ישנים מאוד, שאף אינם רלוואנטיים לתיק דנא.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - השתת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן במשפחתו, במיוחד בהתחשב בכך שהנאשם אב לשני ילדים קטנים, ויש להתחשב בכך.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה יש כמובן לזקוף לזכות הנאשם. בנוסף, כפי שהדברים באו לידי ביטוי בדברו האחרון של הנאשם לעונש, הנאשם הפנים את אחריותו למעשיו ואף את העובדה כי עליו לשאת בעונש של מאסר בפועל בגינם.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטיין - הנאשם לא עשה מאומה לתיקון תוצאות מעשיו ולא הסיר את מחדליו.

חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה - מאז ביצוע העבירות כבר חלפו שנים לא מעטות. מדובר, כמובן, בנסיבה לקולת העונש.

31. מכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל מלמד כי במקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה. אכן, הנאשם לא הסיר את מחדליו, גם לא באופן חלקי, והיבט זה פועל לחובתו. עם זאת, ב"כ המאשימה עתרה למיקום הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, ובנסיבות העניין אין מקום לסטות לכך חומרה מטיעון זה.

32. לבסוף, נוכח העובדה שעסקינן בעבירות פיסקליות, יש להשית על הנאשם גם ענישה כלכלית, כאשר בהקשר זה ניתן למצוא בפסיקה מנעד ענישה גדול מאוד. אמנם, כטענת ב"כ המאשימה, לעניין הענישה הכלכלית מצבו של הנאשם אינו חזות הכל, אך עם זאת חלות לגביו הוראות סעיף 40 לחוק העונשין, המחייבות התחשבות במצבו הכלכלי של הנאשם בעת השתת קנסות. להוראות אלה תוקף-יתר כאשר גזר על הנאשם עונש של מאסר בפועל, לנשיאה מאחורי סורג ובריח, שכן לעונש מסוג זה יש השלכות כלכליות לא מבוטלות. בנוסף, על-פי טיעון הסניגור, מצבו הכלכלי של הנאשם קשה והוא שקוע בחובות כבדים, כאשר הטיעון מגובה בנתונים ממערכת ההוצאה-לפועל (ר' ס' 1). כאן גם יש להדגיש כי השתת קנסות אינה בבחינת תחליף-מאסר, ועל כן אין זה ראוי להשית על נאשם קנסות שלא יוכל לעמוד בהם. המסקנה היא, אם כן, כי יש מקום להקל עם הנאשם דנא במישור הקנס.

33. אשר לנאשמת, בעניינה לא נשמע טיעון מטעם המאשימה ועל כן די בגזירת עונש של קנס סמלי.

ו. סוף דבר:

34. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכך קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשמת 1:

קנס (סמלי) בסך של 1 ₪.

נאשם 2:

(א) 15 חודשי מאסר בפועל.

על נאשם 2 להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 19.04.20 עד השעה 10:00.

הסניגור יתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377 או 08-97873336, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 9 חודשים, אותו לא יישא נאשם 2 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מסוג פשע לפי הוראות חוק מע"מ.

(ג) קנס בסך של 15,000 ₪, או 45 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-30 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.08.20 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה ונאשם 2 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, ה' אדר תש"פ, 01 מרץ 2020, במעמד הצדדים.